

തിരികെ

കവിത

• സജ്ഞ മുഹമ്മദ് അഹമീൻ

ചുമ്പിയും ഉള്ളിലാത്ത
മുറിയിലായിരിക്കണം
ജീവനാട്ടുകേണ്ടതെ
സോർത്തിരുന്നു.
ആത്മാവിനെ
എങ്ങാട്ടും വിടാതെ
ഈ വീടിനുള്ളിൽത്തെനെ
അടച്ചിട്ടുക്കേണ്ടെന്നു
മകൾക്കൊരു
കത്തുമെഴുതിവെച്ചു.

മുറിയിൽ
അപളുടെ വയലറ്റു
നിറമുള്ള
സ്കൃൾ ബാഗിലെ
ധോറയുടെ വിസ്മയിച്ച്
മുവമുള്ള ചിത്രം
ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക്
തിരികെ നടത്താൻ മാത്രം
ലളിതമായിരുന്നു ...!
●

വേദലിൽ

വേദലിൽ മറഞ്ഞ പുഛ
തിരികെ വരാനോരു
മഴക്കാലം മതിയാവും!

മൺതിൽ മാണ്ഡ
നീയിനി ദൃശ്യമാവാൻ
സ്നാനുറഞ്ഞുപോവുമൊരു
അംതിരശ്ശത്യുകാലം
വരേങ്ങിയിരിക്കുന്നു! ●

പറമ്പതു: ആദ്ദേം, ഇവൻ നിനക്കും നിരീഴ് പത്ത് നികും ശത്രുവാണ്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരെയും സർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് പുറംതള്ളാൻ അവൻ ഹേതുവാ യിക്കുടാം. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ നീ ഹിതാഗ്രന്ഥവും). അല്ലാഹു പൊറുക്കും, കരുണ കാണിക്കും (പിന്ന അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തെരുത്തെടുക്കുകയും പശ്വാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും സമാർഗ്ഗം കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യു).

ഇവയാണ് ‘വൃക്ഷഗിരയും’തിലെ ശിക്ഷണ പാരാഡിസ്. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിനും മകളുടെ ശിക്ഷണത്തിനും ആധാരമാക്കേണ്ട അടിസ്ഥാന നിയമ ആണ്. കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായും വിശദമായും ബോധ്യപ്പെട്ടു തിരിക്കാട്ടുക്കാതെ മക്കളെ ശിക്ഷിക്കാൻ എന്നും രൂത്. അവരുടെ അഭിപ്രായം തുറന്നു പറയാൻ അവസരം നൽകണാം. അവരുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധാ പുർവ്വം കേൾക്കണാം. ശകാരത്തിന്റെയോ അടിയുടെയോ അക്കവിച്ചില്ലാതെ അവരുടെ കഷമാപണം തുറന്ന മനസ്സാടെ സ്വികരിക്കണാം. ശിക്ഷാ നടപടിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാക്കിയും തെറ്റിൽ തനെ തുടർന്നാലുണ്ടാവുന്ന ഭോഷ്യ തുകൾ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചും വേണം അതെന്നും നീക്കേണ്ടത്. ബന്ധങ്ങളുടെ കണ്ണിയർ പോകാതെയും അവരുടെ കഷമാപണം സ്വീകരിച്ചുമായിരിക്കണം എല്ലാ ശിക്ഷാ നടപടികളുമെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർക്കുക. ഇപ്പോൾ പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യം: “എന്തുകൊണ്ട് ആദ്ദീംന്റെ പത്തനിയുടെയും കഷമാപണം സ്വീകരിച്ചു അവരുടെ സർഗ്ഗത്തിൽ തനെ തുടർന്ന് ജീവിക്കാൻ അല്ലാഹു അനുവദിച്ചില്ല?” ഉത്തരം: കാരണം അവർ രണ്ടുപേരെയും ഭൂമിയിൽ വിലാപ്തതിന്റെ ഭാത്യവുമായാണ് അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചതും അതിനു വേണ്ടിയാണ് സൂഷ്ടിച്ചതും. വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം ചുണ്ടിക്കാട്ടി അവരുടെ ഭാവി ജീവിതത്തിനു കുറുക്കുന്ന ശിക്ഷണ പാംഞ്ചർ പ്രയോഗത്തിൽ നൽകുകയായിരുന്നു അല്ലാഹു. സന്തതേതാട്ടും അല്ലാഹുവിനോടും പിശാചിനോടും എങ്ങനെ വർത്തിക്കണം എന്ന മഹത്തായ പാഠം. ആദ്ദീംന്റെ സന്തതി പരമ്പരകൾ ലോകാന്ത്യം വരെ ഓർമ്മയിൽ വെക്കേണ്ട ശിക്ഷണ പാഠം. ■

വിവാഹിക്കുന്ന ജമാൽ

കവിത

മത്തയുട്ടപ്പിട കുറെ മുകുറിപ്പുകൾ

• ജമാൽ മുകുതല

അക്കത്തുള്ളവരെ ആരെയും

അണിയിക്കാതെ

രൂ മിക്കാലം മുഴുവൻ

ഒറ്റയ്ക്ക് നനയുന്നുണ്ട് വിട.

അതിരീഴു ഇടവഴിയോരത്തെ

കരികൾ മതിലുകളിലെ

പച്ചപായലിൽ മഴ നന്നത്തു

കൃതിരുന്നുണ്ട് രൂറുവിൻ കൂട്.

അതിലുടെ അതിശീലം കടന്നു പോകും

അനേകം കാലുകളെ

യേന് ഓരു ചേരന്നു നിൽപ്പുണ്ട്

മത്തയുട്ടപ്പിട കുറെ മുകുറിപ്പുകൾ.

ഇതാനുമല്ല താൻ ഓർത്തത്

എവിടെയെല്ലാം മഴയോടൊപ്പം

ഒരുക്കി പോയിട്ടുണ്ടാകും...

അനേകം കൂടുകളും വീടുകളും.

മത്തയുട്ടപ്പിട കുറെ മുകുറിപ്പുകളും...! •